

TEZĂUR LITURGIC
16 DECEMBRIE

SLUJBA
SF. ÎMPĂRĂTESE
TEOFANA
A BIZANȚULUI

ATENA, 2020

16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν στίχους ΣΤ. καὶ ψάλλομεν
τα παρόντα προσόμοια. Ἦχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες
Πατέρα τον Ἄναρχον πιστώσ, συν Υἱώ καὶ Πνεύματι, την
ενιαίαν Θεότητα, πρόμω δοξάσομεν, ἐκ μη ὄντων πάντα εἰς
το εἶναι νεύματι, σαφώς παραγαγόντα, κραυγάζοντας, Θεέ
αθάνατε, ἱκεσίαις της Οσίας Σου, τον λαόν Σου οἰκτεῖρον
ὡς εὐσπλαγχνος.

Υἱόν γεννηθέντα ἐκ Πατρός, Πνεύμα τε το Ἅγιον
ἐκπορευόμενον, ἅπαντες δοξολογήσομεν, προσκυνούντες
πίστει ὡς Θεόν Παντάνακτα· λιταῖς της σης Οσίας σου,
οικτεῖρησον τους σοι λατρεύοντας, σαρκῶθεις ο
Υπερούσιος, υπέρ πάντων γηγενών, Αθάνατε.

Το Πνεύμα σου το Ἅγιον σεπτώς, πάντες προσκυνήσομεν το
ἐκ του Πατρός ἐκπορευόμενον, ὡς ὁμοούσιον, καὶ Υἱώ

αρρήτως, επαναπαυόμενον, βοώντας, τον λαόν σου
ελέησον, θείαις δεήσεσι, της Οσίας σου υπέρθεε, ης την
μνήμην, πιστώς εορτάζομεν.

Τερπνά τα του βίου νουνεχώς, σκήπτρα βασιλείας τε, της
επιγείου ως άθυρμα, ηγήσω πάνσεμνε τον Θεόν των όλων
ευσεβώς, ποθήσασα, ακτίσιν εναρέτων σου πράξεων, τούτου
τετύχηκας, ον δυσώπει ρύσαι άπαντας των κινδύνων, και
πάσης κολάσεως.

Δόξα. Ήχος πλ. Α΄

Δεύτε των πιστών το σύστημα, δεύτε ευσεβών η ομήγυρις,
δεύτε ευφημήσωμεν πόθω, Θεοφανώ την πανσέβαστον.
Αύτη γαρ σοφώς τα σκήπτρα, και εύκλειαν πρόσκαιρον, αντ
ουδενός ηγησαμένη, τα ουράνια επόθησε, έρω σεβασμίω
του Βασιλέως Χριστού΄ και εν κόσμω βιούσα, τους εν
ερήμοις, υπερήλασεν, ασκητικώς βιούντας, τοις ακτίσι των
εναρέτων αυτής πράξεων΄ και νυν εν ουρανώ, τον
παντάνακτα ικετεύει, υπέρ των εκτελούντων, την ιεράν
αυτής πανήγυριν.

Και νυν.

Εν τη ερυθρά θαλάσση, της απειρογάμου Νύμφης εικών
διεγράφη ποτέ. Εκεί Μωϋσής διαιρέτης του ύδατος, ενθάδε

Γαβριήλ υπηρέτης του θαύματος ἔ τότε τον βυθόν επέξευσεν
αβρόχως Ισραήλ, νυν δε τον Χριστόν εγέννησεν ασπόρως η
Παρθένος. Η θάλασσα μετά την πάροδον του Ισραήλ,
έμεινεν άβατος η άμεμπτος μετά την κύησιν του
Εμμανουήλ, έμεινεν άφθορος. Ο ων, και προών, και
φανείς ως άνθρωπος, Θεός ελέησον ημάς.

Φως ιλαρόν.

Προκείμενον.Αναγνώσματα

Εις την λιτήν. Ἦχος δ΄

Πάντα τα εν τω βίω τερπνά, εύκλειαν, και όλβον, ως ουδέν
ηγησαμένη, και τον Σταυρόν του Κυρίου επ΄ ώμων
αραμένη, ευαγγελικώς Αυτώ ηκολούθησας, και νυν εν
ουρανώ, της θείας Αυτού εμπορουμένη δόξης πρέσβευε
υπέρ των ψυχών ημών.

Οσία θεοφώτιστε, βλαστός αγαθός, της βασιλευούσης των
πόλεων, καρπός ευθαλής της υπερκοσμίου βασιλείας,
Θεοφανώ αισέβαστε, πάσης ημάς απάλλαξον δυσπραγίας,
των αιωνίων αξιούσα αγαθών, ταις προς Κύριον πρεσβείαις
Σου.

Ήχος β΄.

Σε την παναοίδιμον, Οσίαν την υπερθαύμαστον, Θεοφανώ την μακαρίαν ευφημούντες κραυγάζομεν, παντός κινδύνου ημάς απάλλαξον, ταις προς Θεόν ικεσίαις σου.

Πάσα πόλις και χώρα, τιμά τα πάνσεπτα σου λείψανα, Θεοφανώ πανέντιμε, εν τη μεγάλη του Χριστού κείμενα Εκκλησία, και χάριν ιαμάτων, άπαντες αντιλαμβάνοντες, υμνούσι τον Σωτήρα τον την ιεράν σου καταλάμπαντα ψυχήν, τας θείας Αυτού, εκτελέσαι εντολάς, εν οσιότητι και δικαιοσύνη, ον υπέρ ημών καθικέτευε.

Δόξα. Ήχος δ΄.

Το κατ' εικόνα, αλώβητον τηρήσασα, τας του παλαμναίου προσβολάς, ρωμαλέως καθελούσα, και εν τοις βασιλείοις διανύουσα τον βίον ως εν ερήμω διήγες ασκητικώς, το πολίτευμα εν ουρανοίς κεκτημένη' διο ον επόθεις ενθέως τυχούσα, Χριστώ συμβασιλεύεις, Θεοφανώ αξιάγαστε. Αυτόν ικέτευε σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τους δούλους Σου φύλαττε ευλογημένη Θεοτόκε, ίνα σε δοξάζομεν την ελπίδα των ψυχών ημών.

Εἰς τὸν στίχον. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε βασιλέων τῶν ἐν γῆ, ὄλβος, εὐφροσύνη, καὶ τύφος ἐν πάσιν ἰσχυε, τότε σὺ θαυμάσιε, ὡσπερ ἀθύρματα τα τοιαῦτα ἐνόμιζες, καὶ ἐν βασιλείοις, βίον οσιώτατον σαφῶς διήνυες· ὅθεν ὁ Χριστὸς σε δοξάσας, ἀφθορον ἐτήρησεν ὄντως, τὸ σεπτὸν σου σκήνος αἰσιέβαστε.

Στ. Ὑπομένων, υπέμεινα τὸν Κύριον...

Δεῦτε ὀρθοδόξων ὁ ἐσμός, ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, λαμπρῶς ἀθροίσθητε, πόθῳ εορτάζοντες, τὴν θεῖαν κοίμησιν, τῆς Οσίας κραυγάζοντες· ἰκέτευε μήτερ, Κύριον τὸν Ὑψιστον, ρύσαι κολάσεως πάντας, τοὺς πιστῶς σε τιμώντας, καὶ πανηγυρίζοντας πόθῳ τὴν σεπτὴν καὶ θεῖαν σου πανήγυριν.

Στ. Καὶ ἐστήσεν ἐπὶ πέτρα...

Ἀπαντες συνδράμειτε φαιδρῶς, πόθῳ ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην καὶ τὴν λαμπρὰν εορτὴν, βασιλίδος ἁσμασι Θεοφανούς, τῆς σεπτῆς, τῷ Θεῷ γὰρ δουλεύουσα τα τῆς βασιλείας, στέμματα υπέταξε, τῷ τοῦ πάντος Βασιλεῖ· ὅθεν συνελθόντες ἐν πίστει, πόθῳ ἀσπαζόμεθα ταύτης, τὴν σορὸν λειψάνων τὴν πανίερον.

Δόξα. Ήχος α.

Αξίως ω θεοτίμητε, πάσα πνοή τιμά σου, την ιεράν των λειψάνων θήκην ιαμάτων πηγάς τοις πιστός αυτήν προσιούσι βλύζουσαν. Ο γαρ πλουσιόδωρος Θεός, κατ' αξίαν νέμει, τοις εαυτού θεράπουσι, τα δωρήματα παρ' αυτού ενθέως πλουτισθείσα, παράσχου ημίν, τα προς σωτηρίαν αιτήματα, ταις προς Αυτόν ικεσίαις Σου.

Και νυν.

Ιδού πεπλήρωται η του Ησαιου πρόρρησις. Παρθένος γαρ εγέννησας, και μετά τόκον ως προς τόκου διέμεινας. Θεός γαρ ην ο τεχθείς, διό και φύσεις εκαινοτόμησεν. Αλλ' ω Θεομήτορ, ικεσίαις σων δούλων, σω τεμένει προσφερομένας σοι μη παρίδης αλλ' ως τον εύσπλαγχνον σαις αγκάλαις φέρουσα, σοις ικέταις σπλαγχνίσθητι, και πρέσβευε σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Απολυτίκιον. Ήχος δ'. Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Προελομένη τα ουράνια πόθω, Θεοφανώ την βιοτήν διεξήλθες, αγγελικώς εν γη περιπολεύουσα, όθεν κατηξίωσαι ουρανίων χαρίτων, συν Αγγέλων τάξεσι, και αγίων χορείαις, παρισταμένη τω Παμβασίλει, ον εκδυσώπει, ευρείν ημάς έλεος.

Δόξα. Και νυν.

Το απ' αιώνος απόκρυφον...

ΟΡΘΡΟΣ

Μετά την α' στιχολογία. Ήχος α'. Τον τάφον Σου Σωτήρ.

Η πόλις η λαμπρά, Κωνσταντίνου ευφραίνου, οσίων
γυναικῶν τας σωρούς των λειψάνων, πλουτούσα πλούτον
άσυλον και θησαύρισμα άγιον, και την θήκην δε
Θεοφανούς της ανάσσης, ην γεραίροντες, δοξολογούμεν
ενθέως Χριστόν τον παντάνακτα

Θεοτοκίον.

Πανάχραντε Αγνή, Θεοτόκε Παρθένε, η μόνη τον Θεόν, εν
γαστρί συλλαβούσα, και γάλακτι θρέψασα, σαρκωθέντα τον
Κύριον· ον ικέτευε, πάντας ημάς οικτειρήσαι, τους
τιμώντας σε, ως Θεοτόκον κυρίως, Πανύμνητε Δέσποινα.

Μετά την β' Στιχολογία. Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Καταπλήττει πάντα νουν, η πολιτεία σου, σεμνή, ότι ούσα
βασιλίσ, εν ανακτόροις υψηλοίς, ασκητικῶς, μακαρία
επολιτεύσω, εκρύψασα ως κουν, τας του εχθρού μηχανάς,
τελέσασα λαμπρώς τας του Θεού εντολάς· διό πιστῶς

τιμώνεν σε Οσία Θεοφανώ πανασίδιμε, Χριστόν δυσώπει,
υπέρ των πίσει εκτελούντων την μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Των Αγγέλων καρμονή, των Ασωμάτων καλλονή, σωτηρία
των βροτών, η φωταυγία των πιστών μόνη πέφυκας
Θεοτόκε. Όθεν σε πιστώσ μακαρίζομεν, τομώντες σε, Αγνή,
ως θεόπαιδα΄ παντός κινδύνου ρύσαι τους οικέτας σου
ευλογημένη Θεόνυμφε, καταξιούσα της ουρανίου και
αιωνίου λαμπρότητος.

Μετά τον Πολυέλεον. Ήχος γ΄. Την ωραιότητα της
Παρθενίας Σου.

Τον ωραιότατον Χριστόν επόθησας, ου χάριν άπαντα,
φθαρτά κατέλιπες, και βασιλείαν την εν γη, ως σκύμβαλα
ελογίσω΄ όθεν ο υπέρθεος, αγαθός πλουσιόδωρος, λίαν σε
εδόξασε, πανοσία Θεόπνευστε. Διό σε ευσεβώς
ανυμνούμεν, Θεοφανώ αειμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Της παρθενίας σου, κάλλος το άρρητον, και της αγνείας
σου φως το υπέρλαμπρον, ο πλαστουργός, ως προειδώς,
πανύμνητε Παναγία, μόνην ηρετίσατο, της Αυτού

κατοικήσεως, σε την Αειπάρθενον και Θεοτόκον ανέδειξε.
Διό σε προσκυνούμεν, Κυρία, αυτώ λατεύοντες, Θεόνυμφε.

Οι αναβαθμοί. Το α' αντίφωνον του δ' ήχου.

Προκείμενον. Ήχος β'

Υπομένων, υπέμεινα τον Κύριον...

Στ. Δίκαιος ως φοίνιξ ανθήσει...

Ευαγγέλιον. Κατά Μάρκον.

Τω καιρώ εκείνω ηκολούθει τον Ιησού όχλος πολύς, και συνέθλιβον Αυτόν...

Ο ν ψαλμός.

Στ. Ελεήμον, ελέησον με ο Θεός..

Δεύτε των πιστών το σύστημα... [βλέπε εν τω Εσπερινώ]

Ο κανών της Θεοτόκου. Ο κανών της Αγίας, ου η ακροστοιχίς: Πόθω άγει νυν σοι Ιωάννης τόδε.

Ωδή α'. Ήχος α'. Χριστός γεννάται.

Πιστώς τιμώνεν εν άσμασιν, οσία σε πιστών ως αντίληψιν πόθω εκτελούντες άριστα την κοίμησιν σου μήτερ θεοπρεπώς, κράζοντες Αγία, ταις λιταίς σου προς Θεόν, ημάς οικτείρησον.

Ο πάντων πλάστης και Κύριος, το κάλλος της ψυχής σου θεώμενος, λίαν σε λαμπρώς ανύψωσεν, εις δόξαν ουρανίαν

και αληθή, πάνσεμνε Οσία, διό πάντες ευσεβώς σε μακαρίζομεν.

Θελήσει έμφρονη πάνσεμνε, κατέπτυσας βασιλεία πρόσκαιρα ω Θεοφανώ θαυμάσιε, προείλου τα ουράνια συνετός, ων αξιωθείσα τον Χριστόν, υπέρ ημών εις πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ως μόνη άγαν υπέρφωτος, Θεού εκ δεξιών μόνη, ώσπερ ο Δαβίδ προείρηκε, πανύμνητε Παρθένε, υπερφυώς όθεν σε υμνούμεν, Παναγία αγαθή, Θεοχαρίτωτε.

Ωδή γ'. Τω προ των αιώνων

Άγει σοι, Οσία, υμνωδίας ωδός τε και άσματα, πιστών χορεία, θεοφρόνως προσκυνούσα τον Κτίστην, ως μόνον Θεόν παντάνακτα, σε ανυψώσαντα, γήθεν προς ουρανόν, εις αιδιον απόλαυσιν.

Άγγελοι τιμώνσι, τους σεπτούς σου αγώνας, πανόλβιε, εκδυσωπούντες τον Σωτήρα, ως Θεόν των απάντων, λαμπρώς σε, Αγνή, δοξάσαντα διό τελούντες την σην εορτήν, τον Χριστόν δοξάζομεν.

Γένος των ανθρώπων, ευφημεί τους αγώνας σου, πάνσεμνε, ότι καθείλες τον Βελίαρ, εν τω κόσμω τελούσα, σεπτή

πανοσία ένδοξε, υπέρ ημών τον Χριστόν εκτενώς,μήτερ καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Έχεις Παναγία, κυριότητα πάντων ως πέλουσα, μήτηρ του πάντων βασιλέως, , ον δυσώπει απαύστως, σώσαι πάντας τους υμνούντας σε και απαλλάξαι φθοράς και παθών και γέννης άπαντας.

Κάθισμα. Ήχος α΄. Χορός αγγελικός.

Τιμώνεν την σεπτήν, και αγίαν σου μνήμην, σοφή Θεοφανώ, προλιπούσα γαρ πάντα, τα πρόσκαιρα τάχιστα, ουρανίων τετύχηκας· όθεν πρέσβευε υπέρ ημών τω Δεσπότη,πάντας ρύσασθαι, της εν τω Άδη γέννης, και πάσης κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε σεμνή, η Θεόν τετοκυία, οικτείρησον ημάς τους πιστώς σε υμνούντας, ως μόνην Πανάχραντον, βασιλίδα αθάνατον, πάντας λύτρωσαι, των αδοκήτων κινδύνων,και αξίωσον, της ουρανών βασιλείας, Πανάχραντε Δέσποινα.

Ωδή δ. Ράβδος εκ της ρίζης.

Ίνα σε Αγνή θεοπρεπώς υμνούντες μακαρίζομεν Θεοφανώ, οσίων καύχημα, ικέτευε τον Χριστόν εκτενώς αείμνηστε,

ρύσασθαι τους πόθω σε τιμώντας, εκ πάσης φθοροποιού των αντικειμένων σκαιοτήτος.

Νόες οι ουράνιοι, σεμνή, τιμώνσι σε αοίδιμε, Θεοφανώ, οσίων καύχημα, ικέτευε τον Χριστόν, σώσαι τους τιμώντας σε, πάντων δυσχερών, και εναντίων, δωρούμενον τοις πιστοίς, έλεον και χάριν ουράνιον.

Ύμνους και ωδός προς τον Θεόν, ανέπεμπες αείμνηστε Θεοφανώ, αεί δακρύουσα, διό εις άνω μονάς, ήρθης και σκηνώματα, Θεόν προσκυνούσα αεννάως, ον εκδυσώπει απαύστως σεμνή, υπέρ των πιστός ευφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ναός και ανάκτορον Θεού, γέγονας πανύμνητε, Θεόν τεκούσα αθάνατον, τον πάντα αμαρτωλούς ελεούντα χάριτι· ον αεί υμνούντες ως Δεσπότην, σε ικετεύομεν Αγνή, ρύσαι τους πιστούς της κολάσεως.

Ωδή ε'. Θεός ων ειρήνης.

Σε πάντες τιμώνμεν, οσία σεμνή, ως Χριστόν ολοψύχως ποθήσασαν, και πάντα καταλείψασαν, τα τήδε νουνεχώς· όθεν των ουρανίων ηξιώθης παστάδων, τω Θεώ και κτίστη Σου, διά παντός συνούσα, πάντιμε.

Ο πάντων Δεσπότης, Χριστός ο Θεός, ουρανίων θαλάμων ηξίωσε, τιμήσας σε αοίδιμε, ως γύναιον σεμνόν' διό εν τοις υψίστοις, αυτώ παρισταμένη, υπέρ πάντων, πρέσβευε των ευφημούντων σε Πανύμνητε.

Ικέτευε μήτερ, Χριστόν τον Θεόν, οικτειρήσαι ημάς ως φιλάνθρωπος' λίαν γαρ αμαρτάνοντες, οι άθλιοι αεί, πποούμεθα εικότως, την οργήν την δικαίαν, εξ ης πάντα λύτρωσαι, σαις ικεσίαις, αείμνηστε.

Θεοτοκίον.

Ιδόντες ουν Κόρη, Μαρία σεμνή, το υπέρτατον ύψος της δόξης σου, υμνούντες προσκυνούμεν σε, βοώντες αγαθή, απείρω σου ελέει, ρύσαι ημάς κινδύνων, της γεένης, και πάντων των δυσχερών απάσης θλίψεως.

Ωδή στ. Σπλάγχνων Ιωνάν.

Ω Θεοφανώ, οσίων το καύχημα, τιμώνεν σε πίστει παναιοίδιμε, πόθω κράζοντες' τους τιμώντας σε νόσων απάλλαξον, ταις πρεσβείαις σου, οσίων εγκαλλώπισμα, ίνα ευσεβώς εν άσμασι, την σεπτήν σου τελώμεν πανήγυριν.

Άπαντες πιστοί, πόθω εορτάζομεν, την μνήμην σεμνή της σης κοιμήσεως, ευφραινόμενοι και υμνούντες Χριστόν τον

υπέρθεον' ικεσίαις ελεήμον της οσίας σου, πάντας των δεινών απάλλαξον, και κολάσεως ρύσαι, αθάνατε.

Νυν εν ουρανοίς υπάρχουσα πάνσεμνε, υμνείς τον Χριστόν, τον υπεράγαθον, ω Θεοφανώ, υπέρ πάντων των πίστει τιμώντων σε, καθικέτευσον ρυσθήναι της κολάσεως, ίνα εκτελώμεν άσμασι, την σεπιήν εορτήν σου, αιίδιμε.

Θεοτοκίον.

Νόσων και δεινών και πάσης κολάσεως, τον κόσμο Αγνή ρύσαι ελέη σου, και κυβέρνησον εν ειρήνη καλώς την ζωήν ημών, ίνα πόθω σε και πίστει μακαρίζομεν, μόνη μήτηρ αιειπάρθενε, Παναγία πανάμωμε Δέσποινα.

Κοντάκιον. Ήχος δ'. Επεφάνη σήμερον.

Εορτήν σου σήμερον, την λαμπροτάτην, εκτελούντες κράζομεν, Θεοφανώ, πανευσεβώς, τους σε υμνούντας διάσωσον, από παντοίων κινδύνων τους δούλους σου.

Ο οίκος.

Ο των απάντων Πλαστουργός, και βασιλεύς των όλων, το της ψυχής ειλικρινές, της σης ω πανοσία, προγνούς πανσόφως, των φθαρτών, υψώσε σε, λαμπρύνας σε των αρετών ακτίσιν, ώσπερ δέον νυν εν ουρανοίς αυτώ

συμβασιλεύουσιν, υμνούμεν σε κράζοντες μετά πόθου,
διάσωσον από παντοίων κινδύνων τους δούλους σου.

Συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ μηνί ΙΣΤ, μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ
Θεοφανοῦς τῆς βασιλίσσης, συζύγου γενομένης Λέοντος
τοῦ σοφωτάτου βασιλέως.

Στίχοι

Εγγὺς Βασιλὶς Θεοφανῶ Κυρίου

Ταῖς ἀρεταῖς ἐσθηκεν ἐστιβωλμένη.

Σκῆνος γηρόν, λέπτυνας μακαρία,

Ἀπήρας ὥκα εἰς μονὰς τῶν Ἁγίων.

Φαίδιμον, ὑψ' ἐς ἄνω ἄστῃ δράμες, ὦ Θεοφανοί.

Ὡδή ζ. Οἱ παῖδες εὐσεβεία

Ἡ μνήμη σου τὴν σήμερον εὐφραίνει, εὐσεβῶν ὁμήγυριν
αἰμακάριστε, τιμῶσαν τοὺς σους ἀγῶνας, ἔνδοξε, καὶ Θεῷ
καρμονικῶς ἀνακραυγάζουσα· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἰ.

Σήμερον, Ἁγία, σε υμνούμεν, τιμώντας σου τοὺς ἀγῶνας
αἰσέβαστε, οὐς ἔτλης νεανικῶς, Ὅσια πάνσεμνε,
εὐλογούντες τὸν Θεόν καὶ ἀναμέλποντες· ὁ τῶν Πατέρων
Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Του κόσμου την ματαίαν φαντασίαν, και τρυφήν βασίλειον, και πάσαν εύκλειαν, κατέλιπες ως ουδέν, πανθαύμαστε, αγαπήσασα Χριστόν, προς ον εκραύγαζες· ο των Πατέρων Θεός ευλογητός ει.

Θεοτοκίον.

Δεήσεων των δούλων, Θεοτόκε, ευμενώς επάκουσον, των ανυμνούντων σε, πάντας των δεινών νυν απαλλάτουσα εκβοώντας μετά πόθου· ο των Πατέρων Θεός ευλογητός ει.

Ωδή η'. Θαύματος υπερφυούς.

Έδειξας Θεοφανώ αγιωτάτη, ότι ράδιον πέλει τω όντι, αρετήν εργάσασθαι, και εν κόσμω ως αληθώς, ώσπερ συ ετέλεσας λαμπρότατα, διό σε τιμώντες ανακράζομεν· ευλογείτω η κτίσις πάσα τον Κύριον, και υπερυψούτω εις πάντας τους αιώνας.

Έσω των της βασιλείας ανακτόρων, βασιλίσ φρουρουμένη Αγία, βίον μέντοι άριστα τον εν πόνοις, συ θαυμασίως κατόρθωσας, ως άϋλος βιούσα, σεμνή· διό και προς Κύριον ανέκραζες· ευλογείτω η κτίσις πάσα τον Κύριον, και υπερυψούτω εις πάντας τους αιώνας.

Θαύματος υπερφυούς υπάρχουν όντως, η σεπτή πολιτεία σου μήτερ· κόσμον γαρ ετέλεσας βίον λίαν, αγγελικόν,

καταισχύνασα Βελίαρ το υπέρογκον` διό σε πιστώσ αεί
δοξάζομεν, εκτελούντες την μνήμην σου άσμασι, και
υπερυψούντες εις πάντας τους αιώνας.

Θεοτοκίον.

Άνασσα των ουρανών παντός τε κόσμου, συ υπάρχεις
Παρθένε Μαρία` υπέρ νουν γαρ έτεκες και αληθής
Θεοτόκος εχημάτισας, Θεόντυμφε` διό ευσεβώς σε
μακαρίζομεν, τον Υιόν και Θεόν σου δοξάζοντες, και
υπερυψούντες αυτόν εις τους αιώνας.

Ωδή θ. Τύπον της Αγνης.

Πόλις η πατρίς σου πάνσεμνε, η βασιλεύουσα αύτη λίαν σε
σέβεται, ήδη την σορόν των σων λειψάνων θαυμάζουσα, και
πιστώσ ευφημεί σε κραυγάζουσα, Θεοφανώ Τύπος
εναρέτων πράξεων τη ση πατρίδα γεγονυία απέδειξας,
άπαντα πιστόν ισχύειν ράστα εργάζεσθαι εντολάς του
Κυρίου, βουλόμενον, και εν τω κόσμω όντα, ώσπερ αυτή
αιμακάριστε.

Πόθω σοι βοώ αιίδιμε Θεοφανώ, ο νυν συνθείς σου
εφύμνια, θείαις σου λιταίς, αμπλακημάτων απάλλαξον, και
κολάσεως ρύσαι με τάχιστα, ίνα πιστώσ υμνώ σε, εις τους
αιώνας, αξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πάντα ουρανών στρατεύματα, δοξολογεί σε υπερύμνητε Δέσποινα· συ γαρ αγαθή, πάντας κατηύγασας χάριτι, ως τεκούσα Θεόν τον παντάνακτα· διό σε ικετεύω, καμέ οικτείρησον ελέει σου.

Εξαποστειλάριον. Γυναίκες ακουτίσθητε.

Πόλις η βασιλεύουσα η Κωνσταντίνου σκίρτησον, πλουτούσα σκήνος το θείον, Θεοφανούς της Αγίας· αύτη γαρ ώσπερ σκύμβαλα, ηγήσατο τα πρόσκαιρα, ποθούσα τα ουράνια, ων και τυχούσα, πρεσβεύει, υπέρ ημών τω Σωτήρι.

Θεοτοκίον.

Παντάνασσα Θεόνυμφε, ευλογημένη Δέσποινα, η μήτηρ του βασιλέως, το άνθος της παρθενίας, Αγγέλων η ευπρέπεια, ουρανίων αγλάϊσμα, το μέγα καταφύγιον, υμνούμεν σε Παναγία, ως σωτηρίαν του κόσμου.

Εις τους αίνους. Ήχος α'. Των ουρανίων ταγμάτων.

Των ευσεβούντων τα στίφη, δεύτε συνδράμετε, υμνούντες τον Σωτήρα, τον Θεόν των απάντων, δοξάσαντα εν κόσμω την φαινήν, θαυμασίαν εν άσμασι, Θεοφανώ την Αγίαν υπέρ ημών, προς τον Κύριον πρεσβεύουσαν.

Ἡ του Χριστοῦ ἐκκλησία ἡ μεγαλάνυμος, των ορθοδόξων μήτηρ, δι αἰώνων πλουτούσα, το πάνσεπτον σου σκήνος, Θεοφανῶ ἀνακράζει προς Κύριον. Αὐτῆς πρεσβείαις Παντάναξ, ρύσαι ἡμᾶς, των παγίδων του ἀλάστορος.

Ὁ την οσίαν σου κλίσιν εἰδῶς, πανόλβιε, ἡν ἔσχες θεοφρόνως προς Χριστόν τον σωτήρα, προέτρεψεν εικότως τους ευσεβεῖς, του συνθεῖναι εφύμνια, και εκτελεῖν την αγίαν σου εορτήν, πανοσία ευφημότητα.

Ἐν ουρανοῖς συν Ἀγγέλοις, υμνοῦσα, πάνσεμνε, το ἄρρητον και θεῖον, της Αγίας Τριάδος, υπέρτατον τῷ ὄντι, υπέρ ἡμῶν, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, ὅπως ρυσθῶμεν κινδύνων και δυσχερῶν, και κολάσεως πανεύφημε.

Δόξα. Ἦχος πλ. Α΄.

Δεῦτε φιλεόρτων το σύστημα, δεῦτε πιστῶν ἡ ομήγυρις, δεῦτε ευφημήσωμεν ὑμνοῖς, Θεοφανῶ την θεόφρονα. Αὕτη γαρ τα του βίου τερπνά, και επιγείου βασιλείας το κράτος, ἀντ ουδενός πανσόφως ἠγησαμένη, τα ἄνω ἐνθέως προεῖλετο· και νυν περί τον θρόνον του Παντάνακτος συν ασωμάτοις δοξολογούσα, πρεσβεύει υπέρ των ψυχῶν ἡμῶν.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν σε... Δοξολογία μεγάλη

